

Handhavingsbeleid 2015 - 2018

Gemeente Blaricum
Gemeente Eemnes
Gemeente Laren

INHOUDSOPGAVE

Handhavingsbeleid 2015-2018

		Pagina
1	Inleiding	
1.1	Leeswijzer	3
1.2	Aanleiding	3
1.3	Probleemstelling en doel	4
1.4	Vorbereiding	4
1.5	Reikwijdte/afbakening	4
2	Vormen van toezicht	5
3	Prioriteitenmatrix	
3.1	Opzet van de matrix	5
3.2	Risico	6
3.3	Coalitieakkoord	6
3.4	Bepaling en uitvoering van de prioriteiten	6
3.5	Onderverdeling van prioriteiten	7
4	Handhavingsinstrumenten	
4.1	Preventieve instrumenten	9
4.2	Repressieve instrumenten	9
4.3	Gedogen	11
4.4	Gemeentelijk beleid	11
4.5	Toezicht	11
5	Ontwikkelingen	12
6	Monitoring, rapportage en evaluatie	
6.1	Uitvoeringsprogramma	13
6.2	Mandaat	14

Bijlage

1	Prioriteitenmatrix
---	--------------------

Hoofdstuk 1 Inleiding

Voor u ligt het Handhavingsbeleid omgevingsrecht 2015-2018 van de gemeenten Blaricum, Eemnes en Laren. Het gaat hier om de handhaving van de regels voor de bebouwde en onbebouwde (leef)omgeving. Dit beleid is gebaseerd op de kwaliteitscriteria voor handhaving uit de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo). Het doel van handhaving is de kwaliteit van de (leef)omgeving te beschermen en waar mogelijk te verbeteren.

Vrij vertaald betekent handhaving: "het bevorderen of bewerkstellen van de naleving van regels". De gemeenten hebben hier allerlei middelen en instrumenten voor. Gedacht kan worden aan verschillende vormen van interactie met burgers en bedrijven, zoals het geven van voorlichting. Ook kunnen de gemeenten handhaven door het houden van toezicht en, waar nodig, door te waarschuwen en te sanctioneren.

Dit handhavingsbeleid beschrijft de keuzes die de gemeenten Blaricum, Eemnes en Laren maken over de handhaving van regels voor de (leef)omgeving. Het geeft invulling aan de wenselijkheid en aan de taak om overeenkomstig de Wabo te handhaven. Daarbij zijn keuzes gemaakt wat meer of minder aandacht verdient. Ook is beschreven op welke verschillende manieren er toezicht wordt gehouden en welke instrumenten er beschikbaar zijn voor de handhaving. De concrete uitvoering van dit handhavingsbeleid wordt separaat geregeld in een jaarlijks terugkerend uitvoeringsprogramma. Dit uitvoeringsprogramma wordt los vastgesteld en beschrijft de uitvoering tot op detailniveau.

Paragraaf 1.1 Leeswijzer

Hoofdstuk 1 geeft een inleiding en beschrijft de eisen die de Wabo aan een handhavingsbeleid stelt. Er wordt beschreven wat de doelstellingen van Blaricum, Eemnes en Laren zijn voor handhaving. Uitgelegd wordt wat er in het voorbereidingstraject heeft plaatsgevonden, waar het handhavingsbeleid zich tot beperkt.

Hoofdstuk 2 beschrijft de te onderscheiden vormen van toezicht (vergunnings-, object- en gebiedsgericht).

Het derde hoofdstuk gaat over de voor dit beleid ontwikkelde prioriteitenmatrix. Beschreven is hoe de verschillende handhavingstaken zijn beoordeeld en hoe hieruit de prioriteiten zijn vastgesteld.

Hoofdstuk 4 gaat in op de instrumenten die er zijn om uitvoering te geven aan de handhaving. Dit zijn preventieve instrumenten (zoals voorlichting), repressieve of sanctionele instrumenten (zoals het opleggen van een dwangsom of het toepassen van bestuursdwang) en gedogen.

De te verwachten ontwikkelingen die (mogelijk) invloed hebben op het handhavingsbeleid, worden in hoofdstuk 5 kort weergegeven.

Het laatste hoofdstuk gaat over de Planning & Control cyclus en welke rol de begroting, de organisatie en de besturen spelen om een goede handhaving te borgen.

Paragraaf 1.2 Aanleiding

De Wabo staat voor één loket, één bevoegd gezag, één behandelprocedure, één omgevingsvergunning, één rechtsbeschermingsprocedure en één handhavend bestuursorgaan. Het doel is minder administratieve lasten voor burgers en bedrijven, betere dienstverlening, kortere en transparantere procedures, minder toezichtsdruk en geen tegenstrijdige voorschriften.

Er wordt onder andere gestreefd naar een uniform en eenduidig overheidsoptreden in het toezicht en de handhaving van het omgevingsrecht. Ter bevordering van de kwaliteit van de uitvoering van de handhavingstaken worden kwaliteitseisen gesteld aan de handhaving. Een van deze eisen is het opstellen van handhavingsbeleid waarin wordt aangegeven welke doelen het zichzelf stelt bij de handhaving en welke activiteiten het daartoe zal uitvoeren.

Omdat de handhaving van de verschillende regels moet worden gecoördineerd, is een integrale benadering van belang. Het lokale bestuur moet aangeven hoe hij dit doet. Daarnaast moet hij aangeven waar zij op handhaaft. Dit betekent keuzes maken over wat prioriteit heeft. Het is immers niet mogelijk om elke regel voor 100% te controleren. Dit is ook niet wenselijk omdat burgers en bedrijven in principe zelf verantwoordelijk zijn om te voldoen aan de regels. Anderzijds zijn de middelen te beperkt om alles te kunnen handhaven. Bij het opstellen van dit handhavingsbeleid zijn niet alleen de binnen de Wabo vallende handhavingstaken opgenomen maar ook de Algemene Plaatselijke Verordening (APV) gerelateerde handhavingstaken in de openbare ruimte.

Paragraaf 1.3 Probleemstelling en doel

Het doel van handhaving op grond van de Wabo is zoveel mogelijk gecoördineerd en integraal optreden. Een op de Wabo afgestemd beleid voor programmatisch handhavend vormt daarvoor de basis. Aan het vast te stellen beleid zijn kwaliteitseisen verbonden. Deze staan beschreven in paragraaf 7.2 van het Bor (Besluit omgevingsrecht). Het handhavingsbeleid moet inzicht geven in de prioriteitstelling met betrekking tot uitvoering van de voorgenomen handhavingsactiviteiten en de wijze waarop de gestelde doelen worden bereikt.

Doel van onderhavige beleid is een eenduidige en voor alle drie gemeenten dezelfde uitvoering van het toezicht op de naleving van regels en duidelijke richtlijnen voor de vervolgaanpak van geconstateerde overtredingen. Dit resulteert in een beleidsplan waarin de gemeentebesturen dezelfde handhavingsstrategie hanteren en waarin ze aangeven wat zij willen doen aan handhaving van regels en waar ze de prioriteit leggen. Dit wordt jaarlijks per gemeente uitgewerkt in een uitvoeringsprogramma.

Paragraaf 1.4 Voorbereiding

Bij de totstandkoming van de handhavingsprioriteiten zijn de afzonderlijke coalitieakkoorden een belangrijk vertrekpunt. In overleg met de verantwoordelijke bestuurders heeft een nadere afstemming plaatsgevonden bij de invulling van de prioritering. Ambtelijk overleg over de ervaringen van de voorgaande jaren is daarbij eveneens van invloed geweest. In de bijlage is deze samensmelting van prioriteiten weergegeven in de prioriteitenmatrix.

Paragraaf 1.5 Reikwijdte/afbakening

Dit beleid is opgesteld binnen de beleidsvrijheid en kwaliteitseisen die het Besluit omgevingsrecht aan het handhavingsbeleid stelt. Alle binnen de scope van de Wabo vallende taken zijn opgenomen en waar mogelijk geclusterd. Daarnaast heeft dit handhavingsbeleid betrekking op een aantal handhavingstaken uit de APV die gaan over de (on-)bebouwde omgeving. De handhaving van andere wetten (zoals de sociale wetgeving en de onderwijswetgeving) vallen niet onder dit beleid.

Hoofdstuk 2 Vormen van toezicht

Handhaving vraagt om verschillende vormen van toezicht. Het controleren van een verleende vergunning voor een woning is bijvoorbeeld heel wat anders dan het toezicht houden op overlast van hondenpoep. Verschillende handhavingstaken vragen daarom om diverse vormen van toezicht. In dit handhavingsbeleid wordt er onderscheid gemaakt tussen drie toezichtvormen: 'vergunningsgericht toezicht', 'objectgericht toezicht' en 'gebiedsgericht toezicht'. Daarnaast vindt er toezicht plaats op basis van signalen, 'signaaltoezicht'. De verschillende vormen van toezicht zijn manieren om zoveel mogelijk gecoördineerd en integraal toezicht te houden. Gecoördineerd toezicht vermindert de toezichtdruk voor de klant en is het mogelijk om (waar nodig) daadkrachtiger op te treden.

Vergunningsgericht toezicht is gericht op het houden van toezicht op verleende vergunningen. Deze vindt dus plaats tijdens bouw-, sloop- of aanlegwerkzaamheden of naar aanleiding van een vergunning voor het vellen van houtopstand.

Objectgericht toezicht richt zich op het toezicht tijdens de gebruiksfase van objecten. Hierbij kan bijvoorbeeld gedacht worden aan het periodiek controleren van cafés op het gebied van brandveiligheid door de Veiligheidsregio.

Gebiedsgericht toezicht gaat over toezicht gerelateerd aan geografische gebieden. Hiermee is het mogelijk om gericht toezicht te houden op die aspecten die voor een bepaald gebied van belang zijn.

Tot slot is *signaaltoezicht* een overkoepelende vorm van toezicht waarbij een betreffende toezichthouder een signaal doorgeeft als de geconstateerde overtreding buiten zijn expertise valt. Ook kunnen burgers, bedrijven, politiek, externe partijen zoals belangenorganisaties signalen afgeven.

Hoofdstuk 3 Prioriteitenmatrix

Het is niet mogelijk om alle regels voor 100% te handhaven. Bestuurlijke keuzes zijn daarom nodig. Deze keuzes zijn gemaakt met behulp van een prioriteitenmatrix. In deze matrix staan alle verschillende handhavingstaken die onder de Wabo en APV vallen opgesomd. Per handhavingstaak/activiteit is beoordeeld welke prioriteit de handhaving hiervan heeft. De prioriteit is hierbij bepaald door het risico dat een overtreding met zich meebrengt en de onderwerpen die staan genoemd in de afzonderlijke coalitieakkoorden per gemeente. In dit hoofdstuk wordt dit verder uitgelegd.

Paragraaf 3.1 Opzet van de matrix

In de prioriteitenmatrix zijn alle handhavingstaken verdeelt naar vergunnings-, object- en gebiedsgericht toezicht.

In totaal zijn er 43 verschillende handhavingstaken in de matrix opgenomen. Dit zijn zowel handhavingstaken die voortvloeien uit de Wabo, als uit de APV.

Met deze 43 handhavingstaken is getracht het merendeel van de te handhaven aspecten te benoemen. Hierbij zijn keuzes gemaakt. Door naar onderwerp te clusteren, wordt voorkomen dat de matrix uit honderden verschillende handhaaftaken bestaat. Aangezien het belangrijk is dat de prioriteiten jaarlijks kunnen worden bijgesteld in het uitvoeringsprogramma, is het wenselijk dit overzicht te behouden.

Paragraaf 3.2 Risico

Per handhavingstaak is aan de hand van ervaring van de medewerkers en het bestuur bepaald wat het risico is als, de onder een handhavingstaak liggende regels, worden overtreden. Dit risico wordt ingegeven door factoren: veiligheid, volksgezondheid, natuur/milieu, financieel economisch, leefbaarheid en imago.

Paragraaf 3.3 Coalitieakkoord

Elke gemeente heeft in haar coalitieakkoord op hoofdlijnen beschreven waar de handhavingfocus komt te liggen gedurende de regeerperiode. Deze focus wordt met name ingegeven door zichtbaarheid voor de inwoners van de dorpen alsook de wens ter voorkoming van onveilige situaties. Daarbij komt dat het naleefgedrag op de in het coalitieakkoord beschreven onderwerpen tekort schiet. Dat wil zeggen dat de gestelde regel in veel gevallen niet goed wordt nageleefd en handhaving noodzakelijk is. Verkeershandhaving is hiervan een goed voorbeeld, aangezien alle drie de gemeenten dit onderwerp in haar coalitieakkoord laten terugkomen.

Met de gekozen onderwerpen wordt behoud van de leefbaarheid in de dorpen nagestreefd en waar mogelijk te verbeteren, door adequaat en consequent te handhaven.

De naleving van regels kan worden onderverdeeld in spontane of geforceerde naleving.

Spontane naleving

Met spontane naleving wordt bedoeld in hoeverre een burger of bedrijf zich uit eigen overweging houdt aan de wet- en regelgeving. Spontane naleving kan voortkomen uit kennis en draagvlak, normen en waarden, maatschappelijke controle en een kosten/baten afweging van (niet-) naleving. Spontane naleving is beïnvloedbaar door een aantal aspecten, zoals voorlichting, communicatie en zichtbaarheid. Door mensen goed te informeren over de voor hen geldende regels, zullen zij die regels beter kennen. Hierdoor ontstaat er meer draagvlak, waardoor bijvoorbeeld ook de (sociale) omgeving het overtreden van een regel sneller veroordeeld. De eigen verantwoordelijkheid van burgers en bedrijven speelt daarin een grote rol.

Geforceerde naleving

Met geforceerde naleving wordt bedoeld in welke mate wet- en regelgeving wordt nageleefd door ingrijpen van de overheid. Het wordt bepaald door de mate waarop de regels in de praktijk worden gecontroleerd, en op welke wijze en met welke sancties het naleven van een regel wordt afgedwongen.

De geforceerde naleving is beïnvloedbaar door overheidsoptreden. Door bijvoorbeeld vaker te controleren, en door strenger en zichtbaarder te sanctioneren, zal de kans op spontane naleving verbeteren.

Paragraaf 3.4 Bepaling en uitvoering van de prioriteiten

Door het stellen van prioriteiten kan aan elke handhavingstaak/activiteit een passende interventie worden gekoppeld. Bij prioritering wordt onderscheid gemaakt in: hoog, gemiddeld en laag. Zo gaan Blaricum, Eemnes en Laren slim om met handhaving. Onderstaande tabel geeft de manier van prioriteren weer.

Hoge prioriteit

Bij een hoge prioriteit zal actief worden gehandhaafd. Dit betekent dat actief wordt gecontroleerd en bij constatering van een overtreding direct navolging plaatsvindt door het starten van een handhavingprocedure. Bij het toezicht houden op (verleende of langlopende) vergunningen met een hoge prioriteit, wordt er meer, vaker en diepgaander gecontroleerd. Per jaar kan er in het

uitvoeringsprogramma geschoven worden in prioriteiten. Op die manier kan op een bepaald onderwerp voor gedurende één jaar meer nadruk komen te liggen, met als doel de spontane naleving te vergroten (preventieve werking).

Gemiddelde prioriteit

Hierbij kan gedacht worden aan voorlichting als blijkt dat de kennis over een bepaalde regel laag is. Handhaving van de gemiddelde prioriteiten vindt zowel qua diepgang als intensiteit beperkt plaats. Het doel is zoveel mogelijk de naleving te verbeteren door preventieve handhaving. Bij het gebiedsgericht toezicht verdient een projectmatige aanpak de voorkeur. Dit betekent dat er tijdens een gebiedscontrole, eenmalig of periodiek, gericht wordt gehandhaafd op handhavingstaken met een gemiddelde prioriteit. Bij vergunningsgericht en objectgericht toezicht wordt er een lagere inspectiediepgang gehanteerd dan bij handhavingstaken met een hoge prioriteit (bijvoorbeeld uitsluitend een visuele controle).

Lage prioriteit

Er wordt alleen opgetreden op basis van externe signalen (klachten) of op een projectmatige manier. Formele schriftelijke handhavingsverzoeken en klachten en meldingen 'moeten' immers na een (belangen)afweging worden opgepakt, ook al heeft de betreffende handhavingstaak een lage prioriteit. Recente jurisprudentie bevestigt dit, aangezien op grond van een lage prioriteit alsnog wel gehandhaafd moet worden als daarom wordt verzocht. Mocht blijken dat een aanvankelijk laag geprioriteerde handhavingstaak vaker voorkomt dan ingeschat, of een groter risico heeft dan gedacht, dan zal deze taak een hogere prioriteit kunnen krijgen. Dit wordt bepaald aan de hand van de jaarlijkse evaluatie van het uitvoeringsprogramma.

Paragraaf 3.5 Onderverdeling van prioriteiten

Voor het vaststellen van de prioritering per handhavingstaak, hebben de drie gemeenten zoveel mogelijk op eenduidige wijze invulling gegeven aan de prioritering. Dit heeft geleid tot onderstaande onderverdeling.

Blaricum heeft aan alle 43 handhavingstaken een prioriteit toegekend. De mate van prioriteit is als volgt onderverdeeld:

- **Hoog:** 22 handhavingstaken
- **Gemiddeld:** 15 handhavingstaken
- **Laag:** 5 handhavingstaken

Eemnes heeft aan alle 43 handhavingstaken een prioriteit toegekend. De mate van prioriteit is als volgt onderverdeeld:

- **Hoog:** 22 handhavingstaken
- **Gemiddeld:** 14 handhavingstaken
- **Laag:** 7 handhavingstaken

Laren heeft aan alle 43 handhavingstaken een prioriteit toegekend. De mate van prioriteit is als volgt onderverdeeld:

- **Hoog:** 22 handhavingstaken
- **Gemiddeld:** 16 handhavingstaken
- **Laag:** 5 handhavingstaken

De drie besturen hebben bij 95% van de handhavingstaken voor eenzelfde prioriteit gekozen. Slecht bij 2 van de 43 handhavingstaken is sprake van een afwijkende prioriteit. Door deze harmonieuze wijze van prioritering, kan de uitvoering van de handhavingstaken efficiënt plaats vinden. Ondanks de gemeentegrenzen, hoeft een toezichthouder bij bijv. gebiedsgericht toezicht geen rekening te houden met een verschil in prioriteiten. Dit maakt ook een projectmatige aanpak van handhavingstaken eenvoudiger. Voor een compleet beeld van de handhavingstaken en onderverdeling in prioriteiten per gemeente, is in de bijlage de prioriteitenmatrix opgenomen.

Hoofdstuk 4 Handhavingsinstrumenten

De uitvoering van de handhaving kan op veel verschillende manieren. In dit hoofdstuk voor de verschillende handhavingsinstrumenten besproken. Deze bestaan uit preventieve instrumenten (zoals voorlichting) en repressieve of sanctionele instrumenten (zoals het opleggen van een last onder dwangsom of een bestuurlijke strafbeschikking). Daarnaast wordt er in dit hoofdstuk ingegaan op het instrument gedogen en de gevolgen van gemeentelijk vast gesteld beleid ten aanzien van bezwaren tegen handhavingsbesluiten.

Paragraaf 4.1 Preventieve instrumenten

Voorkomen is beter dan genezen. Daarom wordt ingezet op zo veel mogelijk preventieve handhavingsinstrumenten om het gedrag en de naleving van burgers en bedrijven op een positieve manier te beïnvloeden. Hierdoor kunnen onveilige situaties worden voorkomen en hoeven er minder tijdrovende en kostbare repressiemiddelen worden toegepast.

Als iemand de regels kent en begrijpt, zal deze persoon gemotiveerder zijn om deze ook na te leven en zijn omgeving er op te wijzen. Ook het laten zien dat een 'overtreder' wordt aangepakt is een vorm van preventieve handhaving.

De communicatie vindt zo gericht mogelijk plaats aan de hand van de volgende communicatievormen:

- Algemene communicatie: via websites en/of (lokale) media zo veel mogelijk mensen informeren over de regels en de handhaving ervan.
- Doelgroepgerichte/gebiedsgerichte communicatie: een doelgroep of gebied informeren over de specifieke regels en handhaving dit voor hun/dat gebied van toepassing zijn.
- Individuele communicatie: persoonlijke voorlichting aan een burger of bedrijf over de regels en de handhaving ervan (Bouwloket).

De gemeentelijke toezichthouders spelen een grote rol bij de communicatie richting burgers en bedrijven. Zij functioneren als een "front office in het veld". Ook kunnen zij signalen uit de buurt opvangen zodat er samenlevingsgericht kan worden gehandhaafd.

Daarnaast is veel winst te halen door goede communicatie aan de voorkant van het vergunningenproces. Vooroverleg, intake en tijdens het vergunningaanvraagproces informeren van de aanvrager voorkomt in grote mate het onbewust overtreden van de regels.

Paragraaf 4.2 Repressieve instrumenten

Als preventieve instrumenten geen of te weinig effect hebben, dan kunnen repressieve instrumenten een uitkomst bieden. De verschillende repressieve (of sanctionele) instrumenten worden hieronder beschreven. De sanctiestrategie, die onderdeel uitmaakt van het uitvoeringsprogramma, zal overeenkomstig de kwaliteitscriteria uit het Besluit omgevingsrecht, nader ingaan op de hoe toepassing wordt gegeven aan deze instrumenten.

Waarschuwing

Als er een overtreding wordt geconstateerd, dan zal de overtreder in de meeste gevallen eerst (schriftelijk) worden gewaarschuwd. In deze waarschuwing staat dat het betreffende bestuursorgaan van plan is om handhavend op te treden tegen de illegale situatie (dan wel met een last onder dwangsom of door het opleggen van bestuursdwang). De overtreder krijgt hierbij de kans om de illegale situatie eerst zelf binnen een bepaalde termijn te beëindigen. Ook kan de overtreder mondeling of schriftelijk reageren op de waarschuwing (indienen van een zienswijze). Het bestuursorgaan neemt deze zienswijze dan mee bij de uiteindelijke besluitvorming.

Bij spoedeisende situaties kan de waarschuwing achterwege worden gelaten. Hierbij kan bijvoorbeeld gedacht worden aan gevaarlijke situaties, ernstige bodembedreiging, bovenmatige geluidsoverlast of aan het stilleggen van bouwwerkzaamheden als blijkt dat ergens zonder vergunning wordt gebouwd.

Last onder bestuursdwang

Op grond van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) zijn bestuursorganen bevoegd tot het opleggen van bestuursdwang. In dit geval moet de overtreder binnen een bepaalde termijn aan een last voldoen (bijvoorbeeld het beëindigen en beëindigd houden van een illegale situatie). Als dit niet of niet op tijd gebeurt, zal het bestuursorgaan zélf de last ten uitvoer brengen. De kosten hiervan kunnen op de overtreder worden verhaald. Te denken valt bijvoorbeeld aan het afbreken van een illegaal bouwwerk, maar ook aan de sluiting van een café wegens het voortdurend overtreden van de sluitingstijden. Bestuursdwang is een herstelsanctie, dat wil zeggen dat de sanctie gericht is op het herstel en niet op het straffen van de overtreder. Het opleggen van bestuursdwang is een besluit in de zin van de Awb en is vatbaar voor bezwaar en beroep door belanghebbenden.

Last onder dwangsom

Een bestuursorgaan dat bevoegd is om bestuursdwang toe te passen, kan in plaats daarvan ook een last onder dwangsom opleggen. In dit geval moet de overtreder binnen een bepaalde termijn aan de last voldoen (bijvoorbeeld het beëindigen en beëindigd houden van een illegale situatie). Als dit niet of niet op tijd gebeurt, verbeurt de overtreder een dwangsom aan het bestuursorgaan. De overtreder moet de dwangsom vervolgens betalen aan het bestuursorgaan.

De dwangsom kan worden vastgesteld op een bedrag ineens, per tijdseenheid of per overtreding. De last onder dwangsom is weliswaar een pressiemiddel, maar net als bestuursdwang een herstelsanctie. Om de geloofwaardigheid niet te ondermijnen zal een verbeurde dwangsom ook daadwerkelijk worden geïnd. Een last onder dwangsom is een besluit in de zin van de Awb en is vatbaar voor bezwaar en beroep door belanghebbenden.

Proces-verbaal, bestuurlijke boete en bestuurlijke strafbeschikking

Overtredingen van de Wabo en de APV zijn strafbaar gesteld. De Wabo is gekoppeld aan de Wet Economische Delicten (WED). Hieruit volgt de strafbaarheidstelling en de hoogte van de boete. Een proces-verbaal kan worden opgemaakt door de buitengewoon opsporingsambtenaar (boa) of de politie.

De bestuurlijke boete en de bestuurlijke strafbeschikking zijn twee instrumenten waarmee overlast in de openbare ruimte aangepakt kan worden. De bestuurlijke boete is geen effectief instrument vanwege de bijkomende werkzaamheden aan invordering en afhandeling van bezwaarschriften. De bestuurlijke strafbeschikking wordt opgelegd door een boa en wordt ingezet bij overlastfeiten in de openbare ruimte. Gemeenten konden een vergoeding tegemoet zien voor feiten op het gebied van parkeren en overlast. Het kabinet wil deze vergoeding per 31 december 2014 laten vervallen, wat tot gevolg heeft dat gemeenten geen financiële compensatie meer zullen ontvangen.

Intrekken van de vergunning

Als een vergunninghouder de voorwaarden uit een vergunning niet naleeft, dan is het intrekken van deze vergunning in beginsel geoorloofd. Als er sprake is van een gebonden beschikking (het bestuur heeft geen beleids- of beoordelingsvrijheid om de vergunning te weigeren) dan moet de betreffende onderliggende wet wel de mogelijkheid bieden om de vergunning in te trekken. De omgevingsvergunning kan op grond van artikel 2.33 van de Wabo in een aantal gevallen worden ingetrokken. Bij zogenaamde vrije beschikkingen kan in het algemeen sneller tot intrekking worden overgegaan. Hierbij moet wel rekening worden gehouden met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, met name het rechtszekerheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel.

Paragraaf 4.3 Gedogen

Gedogen is het niet optreden tegen overtredingen door het wel daartoe bevoegde bestuursorgaan. In de gemeenten Blaricum, Eemnes en Laren wordt er in principe niet gedoogd en er bestaat dan ook geen gedoogbeleid. In zeer uitzonderlijke situaties kan het gemeentebestuur bepalen of gedogen wenselijk is. Daarbij vindt een belangafweging plaats waarbij de gedoogsituatie wordt begrensd in tijd en omvang. Gedogen vindt enkel plaats door het afgeven van een gedoogbeschikking. Alleen op die manier is ook voor derden duidelijk wat het standpunt van de gemeente is.

Paragraaf 4.4 Gemeentelijke beleid

Bij het opleggen van een last onder dwangsom/bestuursdwang wordt een termijn gegeven om de overtreding te beëindigen. Deze termijn wordt begunstigingstermijn genoemd. Tegen een handhavingsbesluit kan bezwaar worden gemaakt. Deze rechtsbescherming is opgenomen in de Awb. Daarin is eveneens bepaald dat het indienen van bezwaar de werking van dat besluit niet opschort.

In 2009 hebben de drie colleges beleid aangenomen, waarin is besloten om de begunstigingstermijn op te schorten op het moment dat tegen het handhavingsbesluit bezwaar wordt gemaakt. Omdat het hier gaat om vastgesteld beleid, worden overtreders hierover actief geïnformeerd in het handhavingsbesluit.

Deze beleidslijn brengt met zich mee dat overtreders, al dan niet terecht, bezwaar maken met als doel de gegeven begunstigingstermijn op te schorten. Een ongewenst effect hiervan is dat deze tijdelijke 'escape', stringent en daadkrachtig handhavend optreden ondergraaft. Tevens heeft het een negatieve invloed op de werkdruk van de medewerkers die betrokken zijn bij het afhandelen van deze bezwaren.

Een overtreder kan ook zonder dit 'opschortingsbeleid' uitgestelde werking van het besluit nastreven. De voorzieningenrechter van de rechtbank is hiervoor het aangewezen orgaan. De rechtsbescherming is op die wijze voldoende gewaarborgd.

Het gemeentelijke beleid voor het opschorten van de begunstigingstermijn bij het indienen van bezwaar zal daarom worden ingetrokken.

Paragraaf 4.5 Toezicht

Integrale handhaving richt zich op het vergroten van de effectiviteit en efficiëntie van de handhaving door een verbetering van de samenwerking tussen de verschillende handhavingstaakvelden. Dit laatste geldt ook voor het integrale toezicht.

De invulling van zowel integrale handhaving als integraal toezicht kenmerkt zich door een hoge mate van coördinatie en eenduidigheid en bij het optimaal gebruik maken van elkaars kennis en capaciteit. In het jaarlijks vast te stellen uitvoeringsprogramma wordt nader aangegeven hoe dit wordt vorm gegeven binnen de betrokken gemeenten.

Hoofdstuk 5 Ontwikkelingen

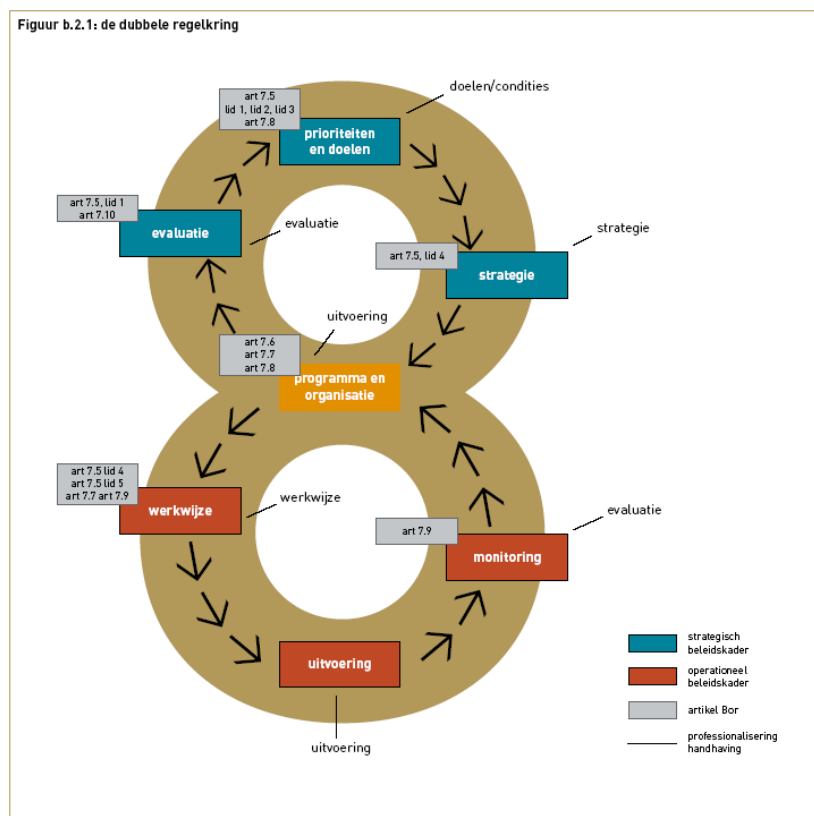
Gedurende de looptijd van dit handhavingsbeleid zijn er een aantal ontwikkelingen (te verwachten) die van invloed kunnen zijn op de prioritering. Dit is geen uitputtende lijst, maar biedt wel inzicht in de ontwikkelingen die op het moment van vaststelling van dit handhavingsbeleid bekend zijn.

- Met de toekomstige **Omgevingswet** wil het kabinet het omgevingsrecht makkelijker maken. Aanleiding is dat veel gemeenten de regels voor ruimtelijke plannen nu ingewikkeld en onduidelijk vinden. Door regels te vereenvoudigen en samen te voegen is het straks makkelijker om bouwprojecten te starten.
- De **Regionale Uitvoeringsdiensten** (RUD) verzorgen op het gebied van milieu de toezicht- en handhavingstaken. Deze ontwikkeling is onder het voorgaande handhavingsbeleid reeds ingezet en zal mogelijk verdergaande gevolgen bij verschuiving van handhavingstaken.
- **De Wet Vergunning Toezicht en Handhaving (VTH)** bepaalt kwaliteitscriteria waaraan de uitvoering van Wabo-taken en toezicht op de naleving van de hieruit voortvloeiende regelgeving, zou moeten voldoen. Bij deze criteria moet men denken aan een minimum aantal medewerkers die een bepaalde taak uitvoeren, hun opleidingsniveau, een bepaalde hoeveelheid tijd die zij minimaal aan een bepaalde tijd besteden, etc. Naast de RUD is ook voor de gemeente deze wet een die in het oog gehouden moet worden.
- Per 1 november 2014 is er op het gebied van **vergunningvrij bouwen** een verruiming toegekend vanuit het Rijk. Deze verruiming zal naar verwachting tot veel interpretatieverschillen kunnen leiden. Verwacht wordt dat er meer toezicht en handhaving nodig is om een correcte naleving te borgen.
- **Conceptvoorstel Wet kwaliteitsborging voor het bouwen**. Met dit wetsvoorstel wordt een nieuw stelsel van kwaliteitsborging voor het bouwen geïntroduceerd, waarbij voor bepaalde categorieën bouwwerken gebruik dient te worden gemaakt van toegelaten instrumenten voor kwaliteitsborging om te waarborgen dat aan de bouwtechnische voorschriften kan worden voldaan. Voorts wordt voorzien in enkele wijzigingen van het Burgerlijk Wetboek ter versterking van de privaatrechtelijke positie van de bouwconsument.
- In Blaricum en Eemnes worden wijzigingen verwacht in het **parkeerregime**. In Eemnes is dat nabij de Minnehof waar een blauwe zone ingesteld, op termijn volgt een zone bij de gemeentewerf en kringloop. In Blaricum wordt in 2014 besluitvorming verwacht over de parkeerregulering in het Oude Dorp. Beide ontwikkelingen zullen tot gevolg hebben dat er meer boa-capaciteit nodig is dan de nu.
- Uniformeren van de handhaving wordt met de op handen zijnde **Landelijke Handhavingsstrategie** nagestreefd. Deze strategie is ontwikkeld vanuit het milieurecht, met het oog voor het bredere omgevingsrecht. Doel hiervan is een afgestemd en effectief bestuurs- en/of strafrechtelijk handelen. De Landelijke Handhavingsstrategie zal met name van invloed zijn op de gemeentelijke naleefstrategie hebben. Gelet op de vergaande ontwikkeling bij de totstandkoming van de Landelijke Handhavingsstrategie (consultatiefase), zal het opstellen van de gemeentelijke naleefstrategie worden aangehouden.
- Gemeentelijke beleid ten aanzien van veiligheid wordt afzonderlijke geregeld in het **Veiligheidsplan 2015-2018**. In zowel het Veiligheidsplan 2015-2018 als het handhavingsbeleid 2015-2018 is sprake van een kruisbestuiving om integraal prioriteiten te benoemen en daarop de komende jaren in te zetten. Het versterken van het naleefgedrag van burgers speelt in beide beleidslijnen een belangrijke rol.
- In het kader van de gewijzigde Drank- en Horecawet is op regioniveau een **Preventie- en Handhavingsplan (PenH plan)** opgesteld. Dit plan vloeit voort uit de verplichting van de Drank- en Horecawet om het alcoholgebruik onder jongeren onder de 18 jaar terug te dringen. De regionale werkgroep gezondheidszorg, de regionale werkgroep 'Samen aan de slag tegen riskant alcoholgebruik' en diverse adviseurs van de GGD, STAP, Jellinek en andere organisaties zijn betrokken bij het opstellen van dit PenH plan.

Hoofdstuk 6 Monitoring, rapportage en evaluatie

Om te kunnen vaststellen of de handhavingsdoelstellingen worden bereikt, zal het bestuursorgaan op grond van de Bor (Besluit omgevingsrecht) een methodiek moeten hanteren aan de hand waarvan monitoring en evaluatie kunnen plaatsvinden. Een cyclisch verlopend handhavingsproces wordt door middel van evaluatie afgesloten met een rapportage over en verantwoording van de uitgevoerde handhaving aan de gemeenteraad en provinciale staten. De evaluatie dient jaarlijks plaats te vinden.

De grondslag voor professionalisering van de handhaving volgens Wabo-eisen is de dubbele regelkring (in milieuhandhaving ook wel de "Big 8" genoemd). Deze regelkring beschrijft een aantal samenhangende processtappen, waarmee het mogelijk wordt een professionele handhaving te organiseren. Een professionele handhaving betekent volgens deze benadering dat de handhaving tot stand komt op basis van inzichtelijke keuzes en dat de uitvoering gericht is op het bereiken van vooraf te behalen doelen. Kernbegrippen hierbij zijn aantoonbaar, achtereenvolgens en in samenhang met elkaar. Zij moeten in de organisatie zijn ingebed en zijn gebaseerd op inhoudelijke keuzes. Monitoring moet leiden tot positieve verbetering van de handhaving. Handhaving wordt verankerd in de gemeentelijke planning- en controlecyclus.

Paragraaf 6.1 Uitvoeringsprogramma

Uitvoering van de handhaving vindt plaats op basis van het jaarlijks vast te stellen uitvoeringsprogramma. In het uitvoeringsprogramma is aangegeven welke activiteiten het komende jaar zullen worden uitgevoerd. Daarbij is de capaciteit verdeeld over de verschillende geprioriteerde handhavingstaken en is rekening gehouden met capaciteit voor overige taken zoals klachten, meldingen, calamiteiten e.d.

De organisatie zorgt voor een goede vastlegging van alle gegevens met betrekking tot de handhaving. Conform de prioriteitenmatrix wordt het aantal handhavingzaken, de besteedde uren per

handhavingstaak en de uitgevoerde projecten vastgelegd en vertaald naar rapportages. In het uitvoeringsprogramma is bepaald op welke wijze en met welke tools de verschillende te verzamelen gegevens met betrekking tot de handhaving worden vastgelegd.

De provincie ziet toe op een doelmatige handhaving. Daarbij wordt gekeken of Blaricum, Eemnes en Laren zich houden aan de voorgenomen doelstellingen. Het uitvoeringsprogramma, het jaarverslag (evaluatie) en de uitvoering van de in het beleid vastgestelde protocollen en werkwijzen zullen door de provincie worden getoetst.

Paragraaf 6.2 Mandaat

Uitvoering van de handhaving vindt plaats op basis van mandaatbesluiten en de daaruit voortvloeiende (onder)mandaatregelingen.